

кы-тѣ имена сѣщ. имать и двѣ-тѣ числа. Нѣкои имать само единствено: н. п. *гнила, любовь, зависть, чернота*; другы само множествено: н. п. *ножицы, щипки, клещи, нощвы* (говорять и ношва) *трицы, Аѣины, Оивы*. Сѣщ. имена, които ся употрѣблявать само въ единствено число, и по само-то значеніе не могутъ да имать множествено; а кога ся употрѣблявать въ мн. число, то пріимать друго значеніе. Н. п. вино значи питіе, вина — различни тюрліи отъ вино. Кога искать да обозначать количество-то на прѣдметы-тѣ, кои-то ся употрѣблявать само въ мн. число, тогава казвать: *едни ножицы, дѣль щипки, три клещи* и т. д.

4 Добро-то *дѣте* слуша свои-тѣ *родители* отъ *любовь* къмъ нихъ, а лошо-то само отъ *страхъ*.

Дѣте. — Человѣкъ въ първы-тѣ години на живота си ся нарича дѣте. Прѣдметно общо сѣщ. имя, ср. р. ед. число.

Родители. — Баща и майка ся наричатъ родители. Прѣдметно общо сѣщ. имя, мѣж. р. мн. число.

Любовь. — Кога единъ прѣдметъ производи въ насъ пріятно чувство и привлекательность, то това вътрѣшне наше чувство къмъ него ся нарича любовь. Отвлечено имя сѣщ. жен. р. ед. ч.

Страхъ. — Онова силно безпокойство, което усѣщаме въ себе, кога приближава къмъ насъ нѣкое зло, наричаме страхъ. Умственно общо сѣщ. имя, мѣж. р. ед. ч.

5. Напишете нѣколко прѣдложенія изъ географіѣ-тѣ, священнѣ-тѣ и Българскѣ исторіѣ съ имена сѣщ. въ единств. и мн. число.

§ 62.

КАКВЫ БЫВАТЬ, СЪЩЕСТВИТЕЛНЫ-ТѢ ИМЕНА.

Сѣществителны-тѣ имена бывать *прѣдметны и отвлечены, общи и собствены, увеличителны, умалителны и ласкателны, мѣжескый, женскый и срѣдній родъ, единствено и множествено число.*